

[Helge Mortensen]

Jeg vil gerne sige, at vi skal søge at få så mange af landene med som overhovedet muligt, og jeg har lyttet til ministeren og har forstået, at det ikke er umuligt. Der kan være lidt skiftende holdninger til de forskellige spørgsmål, men det vigtigste vil være, at man samler disse lande bag de synspunkter, der kan blive enighed om, og at disse lande udgør en konsensus, at disse lande gør det til deres politik, og at disse lande selv efterlever det. Det kan godt være, at der er et enkelt land, der på et enkelt område ikke vil være med – jeg taler om de steder, hvor Folkettingen fastholder – men det er dog en landvinding i forhold til, at der ellers blev et dårligere samlet resultat for de øvrige lande.

At den tanke og at den udvikling vil opstå på konferencen i London, har jeg opfattelsen af ikke falder så overraskende for ministeren, idet vi alle sammen har modtaget et blad fra Greenpeace, hvor ministeren selv har sin tvivl om, hvorvidt England kan være med i i hvert fald et enkelt spørgsmål, jeg tror nogle spørgsmål, på det her område. Det er dog en landvinding, netop fordi der ikke er nogen juridiske forpligtelser, at alle de øvrige lande kunne blive enige om at gøre de ting, som vi beder ministeren fastholde, og det, som vi foreslår at ministeren tager med til London.

Til fru Kirsten Madsen kun en enkelt bemærkning. Jeg finder ikke, at tiden er inde til, at man bagatalliserer den forurening. Her var det havafbrændingen, der blev det. Jeg tror, at situationen for Nordsøen er så vigtig, at det drejer sig om alle forureningskilder og ikke kun deres størrelse. Vi er kommet så langt i forureningen, at vi ikke længere kan diskutere, hvad der forurener mest, og hvad der forurener mindst. Alle forureningskilder må efter min opfattelse angribes.

Gade (SF):

Jeg er helt enig i det, hr. Helge Mortensen har sagt i sit svar til ministeren om det at fastholde og om ministerens lidt mærkelige formuleringer om et kompromisforbud.

Det, der ligger i det, er det, hr. Helge Mortensen har sagt, at det er på de punkter, hvor den danske linje skal stå krystalklar på konferencen – i deklaration eller uden for deklaration, hvad det nu kan blive til. Det står stjerneklart på denne konference, at dér giver Danmark ikke køb. Det er dér, jeg ser en betydelig opstramning af

den danske linje, og det er jeg helt tilfreds med. Jeg synes ikke helt, det prægede ministerens oplæg, men jeg håber nu, det står klart, at det er det, det handler om.

Ministerens betragtninger om, at DDR og Tjekkoslaviet og Østlandene også skal med, er jeg helt enig i. Det er en sag, vi må arbejde videre med. Vi må have fremsat et forslag i konventionerne om, at de lande, som leder ud til floderne, også Østlandene, kommer med i de relevante konventioner.

Ministeren havde nogle formuleringer om en 50 pct.s reduktion af miljøgifte og næringsalte.

Det ene spørgsmål er, at vi i dagsordenen nu fælles foreslår, at udledningen af sortlistede stoffer – det er kviksølv, det er kadmium, det er organiske halogenforbindelser og f.eks. svært nedbrydelige olier – elimineres i overensstemmelse med den tekst, vi har forpligtet os til i Pariskonventionen, og så får en diskussion, en konfrontation, om de tekniske muligheder. I stedet for alle de juridiske finurligheder, vi ved diskuteres her, får vi en diskussion om de teknologiske muligheder for at nå det mål, som er opstillet i den Pariskonvention, vi har tilsluttet os. Jeg regner med, at ministerens fremlæggelse indbefatter, at vi foreslår en eliminering af de sortlistede stoffer.

Det andet spørgsmål er begrebet »stile imod«. Jeg er forfærdelig bekymret ved, at deklarationen opererer med så vage begreber. Men hvis ministeren her kan forsikre mig om, at der ligger noget reelt i begrebet »stile imod« – når vi snakker om næringsalte, som jo er det nye, og det er vigtigt, at det kommer med, og jeg forstår, at det kan være vigtigt bare at få en beslutning – har jeg fuld forståelse for kompromiset. Det er derfor, der står »foreslå« i dagsordenen. Men jeg er lidt bekymret ved formuleringen »stile imod« og ønsker i hvert fald så at sige til ministeren, at det er vigtigt, at der ingen tvivl er om essensen, at de 50 pct. er det, der skal nås på næringsaltbegrænsningen.

Jeg vil godt sige til hr. Jørgen Tved fra Fælles Kurs, at jeg er meget tilfreds med, at Fælles Kurs stemmer for denne dagsorden.

Jeg mener faktisk, at det er en forholdsvis flot opførsel, Danmark kommer til at træde frem med på Londonkonferencen, men skal vi måle det i forhold til forureningsproblemerne, så skal vi ikke skjule noget. Jeg skal i hvert fald ikke skjule, at sådan som jeg ser det, er disse